

Bruxelles, 23 noiembrie 2018
(OR. en)

14452/18

LIMITE

EF 297
ECOFIN 1079
CODEC 2069
DRS 54
CCG 40

**Dosar interinstituțional:
2017/0270 (COD)**

RAPORT

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	- Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul instituirii unui sistem european de asigurare a depozitelor (prima lectură) - Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Către finalizarea Uniunii bancare” = Raport intermediar (Stadiul lucrărilor)

RAPORT INTEREDIAR AL PREȘEDINȚIEI REFERITOR LA LUCRĂRILE DIN CADRUL GRUPULUI DE LUCRU AD-HOC PRIVIND CONSOLIDAREA UNIUNII BANCARE

I. INTRODUCERE

1. În conformitate cu Concluziile Consiliului privind foaia de parcurs pentru finalizarea uniunii bancare, adoptate de Consiliu la 17 iunie 2016 (documentul 10460/16, denumită în continuare „foaia de parcurs din iunie 2016”), și pe baza rapoartelor intermediare elaborate de președințiile neerlandeză (documentul 10036/16), slovacă (documentul 14841/16), malteză (documentul 9484/17), estoniană (documentul 14808/17) și, respectiv, bulgară (documentul 9819/18), Consiliul a continuat să lucreze constructiv la nivel tehnic în ceea ce privește propunerea Comisiei privind instituirea unui sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS), monitorizând în același timp progresele în ceea ce privește reducerea riscurilor și alte măsuri evidențiate în foaia de parcurs din iunie 2016.

2. Grupul de lucru ad-hoc privind consolidarea uniunii bancare („grupul de lucru ad-hoc”), instituit la 13 ianuarie 2016 (documentul 5006/16), s-a reunit de patru ori în cursul președinției austriece (la 19 iulie, 17 septembrie, 12 octombrie și 20 noiembrie). Lucrările constructive au vizat propunerea privind EDIS și au fost de natură tehnică, negocierile la nivel politic privind EDIS urmând să înceapă după ce se vor înregistra suficiente progrese noi în privința măsurilor de reducere a riscurilor, în conformitate cu concluziile Consiliului din iunie 2016.
3. Prezentul raport intermediar a fost elaborat sub responsabilitatea președinției austriece ținând seama de opiniile exprimate de delegații și urmărind să răspundă diverselor solicitări ca progresele realizate de Președinție în ceea ce privește EDIS și măsurile de consolidare a uniunii bancare să fie consemnate în scris. Prezentul raport nu poate fi utilizat ca având caracter obligatoriu pentru delegații, întrucât constituie evaluarea Președinției cu privire la rezultatele discuțiilor care au avut loc în cadrul reuniunilor respective. Prezentul raport urmărește să asigure continuitate și să faciliteze sarcina viitoarei președinții.

II. PROPUNEREA PRIVIND EDIS

A) CONSIDERAȚII GENERALE

4. Președinția a continuat lucrările președințiilor neerlandeză, slovacă, malteză, estoniană și bulgară precedente, având ca scop înregistrarea pe cât posibil de progrese cu privire la elementele tehnice nesoluționate și, după caz, de asemenea, reexaminarea și utilizarea rezultatelor discuțiilor anterioare. Președinția austriacă și-a axat activitatea pe explorarea amănunțită a aspectelor tehnice legate de diferite alternative pentru modelul inițial al EDIS, inclusiv modelul hibrid prezentat de Președinție. În plus, grupul de lucru a discutat aspecte tranzitorii în contextul introducerii EDIS, impactul EDIS asupra statelor membre care nu fac parte din uniunea bancară, măsuri alternative și calcularea contribuțiilor bazate pe risc.
5. În paralel, președinția austriacă a monitorizat progresele înregistrate cu privire la alte măsuri de reducere a riscurilor și de partajare a riscurilor (a se vedea secțiunea III a prezentului raport).

B) ASPECTE PRINCIPALE

6. Reamintim că președinția bulgară a purtat mai multe discuții cu privire la aspectele tehnice ale sprijinului sub formă de lichidități în cadrul reasigurării EDIS, pe baza ideilor exprimate în comunicarea Comisiei din octombrie 2017, și ale creditării obligatorii între schemele naționale de garantare a depozitelor (SGD). Două documente neoficiale ale serviciilor Comisiei privind reasigurarea și două documente neoficiale ale Președinției privind creditarea obligatorie au oferit baza explorării aspectelor tehnice ale acestora. În timpul unor discuții tehnice constructive, statele membre au identificat o serie de posibile avantaje și dezavantaje. Un grup de state membre au fost de acord cu propunerea de a se analiza și alte elemente tehnice asociate cu modelul de reasigurare, în timp ce alte state membre au sprijinit abordarea reprezentată de creditarea obligatorie. În ansamblu, nu s-a ajuns la un consens clar cu privire la oportunitatea elementelor lor tehnice, fără a se aduce atingere rezultatelor dezbaterilor politice. Mai multe state membre au susținut că reasigurarea sau creditarea obligatorie ar putea fi un model doar într-o eventuală „primă fază” a EDIS, în timp ce obiectivul ar trebui să fie un EDIS veritabil. Câteva au subliniat că termeni precum „etape” sau „faze” sunt înșelători și ar trebui evitați, deoarece par să sugereze că vor exista mai multe faze, lucru care a fost propus de Comisie, dar încă nu a fost hotărât de Consiliu.
7. Ca alternativă și pentru ca discuția din cadrul grupului de lucru ad-hoc să progreseze, Președinția a propus să se exploreze elementele tehnice asociate cu o opțiune hibridă - combinația dintre două modele pentru sprijinul sub formă de lichidități discutate în cadrul președinției bulgare: reasigurarea, bazată pe ideile expuse în comunicarea Comisiei din octombrie 2017, și creditarea obligatorie.

- **Modelul hibrid**

8. În cadrul modelului hibrid pentru sprijinul sub formă de lichidități în cadrul EDIS, schema de garantare a depozitelor rămâne ancorată la nivel național, incluzând totodată o componentă la nivel european, precum și elemente ale conceptului de creditare obligatorie. Modelul încorporează elemente care au fost prevăzute în documentele neoficiale ale președinției bulgare și ale serviciilor Comisiei și ține cont și de observațiile statelor membre. La fel ca aceste două modele, un model hibrid ar oferi sprijin sub formă de lichidități, dar nu ar acoperi pierderile.
9. Acest model ar presupune o separare între Fondul de asigurare a depozitelor deținut la nivel central și fondurile rămase în SGD naționale. SGD naționale ar acumula fonduri până la un nivel-țintă care ar fi stabilit pe baza orientărilor politice, de exemplu de 0,4 % din depozitele acoperite. Apoi, SGD naționale ar începe să transfere contribuțiile la Fondul de asigurare a depozitelor până când s-ar ajunge la un nivel-țintă combinat de 0,8 %, în conformitate cu o traiectorie de finanțare predefinită. În cadrul acestui model, Comitetul unic de rezoluție (SRB) ar calcula și ar administra contribuțiile la Fondul de asigurare a depozitelor, în timp ce SGD naționale ar factura și ar colecta contribuțiile la Fondul de asigurare a depozitelor și le-ar transfera către Fondul de asigurare a depozitelor.
10. Calcularea contribuțiilor bazate pe risc la SGD naționale ar folosi ca bază riscul asumat de bancă raportat la toate băncile afiliate la SGD naționale. Calcularea contribuțiilor bazate pe risc la Fondul de asigurare a depozitelor ar folosi ca bază riscul asumat raportat la toate băncile care fac parte din uniunea bancară.
11. Un SGD național care se confruntă cu un deficit de lichiditate ar putea solicita lichidități de la Fondul de asigurare a depozitelor după ce mai întâi ar epuiza propriile sale fonduri până la nivelul-țintă solicitat. În cazul în care Fondul de asigurare a depozitelor ar fi epuizat, SRB ar putea solicita lichidități suplimentare pentru Fondul de asigurare a depozitelor prin creditare obligatorie din partea celorlalte SGD naționale. SRB ar coordona, ar colecta și ar administra împrumuturile celorlalte SGD naționale către Fondul de asigurare a depozitelor și ar distribui mijloacele financiare SGD-urilor naționale aflate în dificultate. În ultimă instanță, SRB ar putea, de asemenea, să aibă posibilitatea de a se împrumuta de pe piețele de capital.

12. Sub rezerva orientărilor politice, ar putea exista plafoane care ar limita cuantumul sprijinului sub formă de lichidități pe care un SGD național aflat în dificultate l-ar putea solicita de la Fondul de asigurare a depozitelor și/sau plafoane care ar limita angajamentele SGD-urilor naționale în cadrul creditării obligatorii. De asemenea, pentru sprijinul sub formă de lichidități s-ar putea percepe dobânzi.
13. Un SGD național ar trebui să ramburseze orice sprijin sub formă de lichidități primit în ordinea următoare: întâi Fondului de asigurare a depozitelor, care l-ar transfera celorlalte SGD naționale care au furnizat lichidități în cadrul creditării obligatorii. Apoi, înseși Fondurile de asigurare a depozitelor ar fi realimentate. În cele din urmă, SGD național ar realimenta propriile sale fonduri. Acesta ar trebui să aibă obligația de a colecta contribuții ex-post, precum și de a utiliza recuperări din procedurile de insolvență.
14. În cadrul modelului hibrid, statele membre care ar adera la uniunea bancară într-o etapă ulterioară ar fi obligate să îndeplinească toate cerințele legale relevante și să transfere mijloace financiare în conformitate cu actualul obiectiv de finanțare pentru Fondul de asigurare a depozitelor. Mai multe state membre și-au exprimat preferința pentru un proiect care ar garanta egalitatea de tratament pentru statele nou-aderente.
15. Serviciile Comisiei și mai multe state membre au salutat discuția privind modelul, considerându-l o utilă pentru avansarea negocierilor. Unele state membre au subliniat necesitatea ca discuțiile din cadrul grupului de lucru să se axeze pe o soluție a „lichidităților pure”. Mai multe state membre s-au declarat dispuse să continue discuția privind modelul hibrid al EDIS numai dacă acesta ar fi considerat o etapă tranzitorie care ar conduce la un EDIS veritabil și dacă la nivel politic s-ar stabili un termen-limită clar pentru implementarea sa. Unele state membre au subliniat că niciun model EDIS posibil nu ar trebui să conducă la un nivel de protecție a deponenților mai redus decât cel oferit de soluția actuală a SGD naționale. Câteva state membre au criticat complexitatea modelului hibrid și și-au exprimat preferința pentru discutarea unui model care să permită o tranziție ușoară la mutualizarea deplină.

16. Detaliile tehnice ale modelului hibrid au făcut obiectul unor opinii divergente. Statele membre au fost de acord cu Președinția că stabilirea unor parametri este esențială pentru acest model și că este un subiect care trebuie discutat la nivel politic.

- **Aspecte tranzitorii**

17. Comunicarea Comisiei din octombrie 2017 a lansat ideea că introducerea treptată a EDIS și începerea acoperirii pierderilor în a doua etapă a EDIS ar putea fi legate de anumite condiții care ar trebui evaluate, eventual printr-o evaluare specifică a calității activelor orientată spre soluționarea problemei creditelor neperformante și a activelor de nivel III¹.

18. Acest aspect a fost discutat în următoarea ordine. Mai întâi, pe baza unui document neoficial al Președinției, au fost discutate diferite modele tranzitorii rezultate din evaluarea specifică a calității activelor. Ținând seama de evaluarea condițiilor, EDIS ar putea începe cu fiecare bancă în mod individual, cu fiecare stat membru în mod individual sau prin tranziție comună. Majoritatea statelor membre au susținut ideea unui început comun, pentru a se evita fragmentarea uniunii bancare. Serviciile Comisiei au semnalat că tranziția comună este singura opțiune compatibilă cu principiile fundamentale ale uniunii bancare.

19. Cu toate acestea, opiniile în ceea ce privește o evaluare specifică a calității activelor în contextul EDIS au fost împărțite.

20. Serviciile Comisiei au prezentat un document neoficial care propune o abordare specifică în ceea ce privește băncile participante, care ar urma să fie selectate pe criterii de eficiență și eficacitate a evaluării calității activelor, de grad de risc și de reprezentativitate a băncilor în sistemul uniunii bancare.

¹ Activele și pasivele de nivel III sunt active și pasive financiare care nu sunt cotate pe o piață activă și a căror valoare este stabilită pe baza unor date neobservabile semnificative.

21. O serie de delegații au reamintit faptul că este necesar să se atingă un nivel suficient de reducere a riscurilor în sistemul bancar, în concordanță cu foaia de parcurs din iunie 2016, înainte de a avea în vedere orice tranziție, precum și faptul că evaluarea calității activelor ar putea conferi credibilitate și transparență piețelor. Alte state membre au considerat premature discuțiile referitoare la evaluarea calității activelor, întrucât nu s-a ajuns până acum la niciun acord politic în ceea ce privește proiectarea EDIS sau eventualele etape ale acestuia, în timp ce două state membre s-au opus total oricărei discuții cu privire la evaluarea calității activelor în contextul EDIS.
22. Părerile statelor membre au fost împărțite cu privire la abordarea propusă propriu-zisă. Unele state membre au considerat că exercițiul propus de evaluare a calității activelor ar garanta condiții echitabile pentru băncile participante la EDIS. În opinia lor, diferențele dintre sectoarele bancare ale statelor membre în ceea ce privește gradul de risc al activelor constituie unul dintre principalele obstacole în calea instituirii EDIS. Alte state membre au formulat obiecții față de orice evaluare a calității activelor care ar conduce la o tranziție diferențiată și care, prin urmare, ar agrava fragmentarea financiară, subliniind necesitatea unei tranziții comune pentru toate statele membre participante.
23. Statele membre au exprimat opinii diferite atât în privința domeniului de aplicare, cât și în privința criteriilor de selecție sugerate. Majoritatea statelor membre au căzut de acord asupra rolului important pe care l-ar deține BCE în realizarea unei eventuale evaluări a calității activelor, iar unele state membre au indicat, de asemenea, necesitatea de a implica autoritățile naționale competente.
24. După această dezbateri specifică nu au fost convenite acțiuni ulterioare imediate, în așteptarea rezultatului dezbaterilor politice cu privire la proiectarea EDIS.

- **Tratamentul preferențial al deponenților**

25. Articolul 108 din Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare a adus o schimbare importantă în ceea ce privește ierarhia în materie de insolvență a băncilor aflate în rezoluție, introducând o preferință pentru depozitele acoperite și schemele de garantare a depozitelor față de datoriile negarantate obișnuite și depozitele eligibile.
26. Tratamentul preferențial al deponenților a determinat o creștere semnificativă a șanselor ca SGD naționale să recupereze în întregime creanțele în cadrul unei proceduri de insolvență. Prin urmare, acest tratament preferențial are implicații importante în contextul EDIS și, mai precis, în ceea ce privește plata de compensații în caz de insolvență, deoarece ar putea reduce sau elimina pierderile prin creșterea șanselor sale de recuperare a tuturor fondurilor pe parcursul procedurii de insolvență.
27. În acest context, grupul de lucru ad-hoc a discutat pe marginea documentului neoficial al serviciilor Comisiei privind impactul preferinței pentru depozitele acoperite, ca mecanism de siguranță pentru asigurarea depozitelor.
28. Serviciile Comisiei au explicat poziția relativă a creanțelor SGD în ierarhia creditorilor față de creanțele cărora li se conferă un rang superior și care, prin urmare, sunt satisfăcute în regim preferențial din patrimoniul falitului. A fost furnizată, de asemenea, o analiză suplimentară pe baza structurii pasivelor băncilor, care a ilustrat o probabilitate ridicată de recuperare a acestor creanțe în caz de insolvență.
29. Având în vedere reacțiile limitate din partea delegațiilor cu privire la acest subiect, președinția austriacă a decis să nu mai revină asupra acestuia în cadrul următoarelor reuniuni ale grupul de lucru ad-hoc care vor avea loc în 2018.

- **Măsuri alternative**

30. Pe durata președinției austriece și în continuarea lucrărilor președinției anterioare, au continuat discuțiile referitoare la măsurile alternative prevăzute la articolul 11 alineatul (6) din Directiva privind schemele de garantare a depozitelor. În temeiul acestei dispoziții, statele membre pot, de asemenea, să permită SGD să finanțeze măsuri care să mențină accesul deponenților la depozitele acoperite, inclusiv transferul activelor și datoriilor și transferul depozitelor dintr-un cont în altul, în contextul unor proceduri naționale de insolvență, cu condiția ca costurile suportate de SGD să nu depășească valoarea netă a compensației deponenților care beneficiază de acoperire în cadrul instituției de credit în cauză.
31. În urma solicitării adresate de câteva state membre în cadrul grupului de lucru ad-hoc în cursul președinției bulgare, SRB și-a prezentat analiza referitoare la măsura în care operațiunea de finanțare a măsurilor alternative poate fi mai puțin costisitoare pentru SGD față de compensațiile plătite la lichidare.
32. SRB a ajuns la concluzia că, mai ales în cazul băncilor cu o puternică bază de depozite și în funcție de amploarea pierderilor, pot exista circumstanțe în care criteriul costurilor mai mici ar fi îndeplinit și, prin urmare, măsurile alternative ar putea fi o completare utilă a setului de instrumente al SGD în contextul EDIS. Serviciile Comisiei și câteva state membre au fost de acord cu această opinie, în timp ce alte state membre au continuat să se opună finanțării măsurilor alternative cu fonduri europene și au subliniat faptul că eventualele fonduri disponibile la nivel european trebuie utilizate numai în vederea plății de compensații pentru depozitele acoperite.

- **Metodologia contribuțiilor bazate pe risc**

33. Președinția a continuat lucrările privind elaborarea unei metodologii pentru calcularea contribuțiilor bazate pe risc pe baza unei inițiative de culegere a datelor care a fost lansată de serviciile Comisiei. Aceasta a analizat funcționarea a metodologiei contribuțiilor bazate pe risc în faza de reasigurare.
34. Statele membre au discutat pe tema măsurii de referință în timpul președinției austriece. În cadrul discuțiilor, majoritatea statelor membre s-au declarat în favoarea măsurii de referință naționale, în conformitate cu propunerea din 2015. Cu toate acestea, unele state membre au preferat să aplice măsura de referință a uniunii bancare în faza de reasigurare. Un stat membru a sugerat utilizarea unei „măsurii de referință hibrid” bazat atât pe un nivel de referință național, cât și pe un nivel de referință al uniunii bancare, iar câteva state membre și-au exprimat deschiderea în vederea discutării unei astfel de opțiuni în continuare.

- **Impactul EDIS asupra pieței unice**

35. La reuniunea grupului de lucru ad-hoc din 19 iulie 2018, Comisia a prezentat un plan al elementelor cantitative și calitative ale analizei privind impactul EDIS asupra statelor membre care nu fac parte din uniunea bancară, ca urmare a unei cereri adresate Președinției de mai multe delegații în ceea ce privește asigurarea egalității de tratament pentru statele membre care fac parte din zona euro și pentru cele care nu fac parte din zona euro în cadrul propunerii privind EDIS. Toate statele membre au salutat planul propus.

36. La reuniunea grupului de lucru ad-hoc din 20 noiembrie, Comisia și Centrul Comun de Cercetare (JRC) au prezentat primele rezultate ale analizei cantitative, care a indicat faptul că statele membre care nu fac parte din uniunea bancară ar beneficia de pe urma diversificării generate în cadrul EDIS și că numărul deficitelor de lichiditate s-ar reduce în mod semnificativ. Această analiză s-a bazat pe datele culese de Comisie pentru elaborarea metodologiei pentru calcularea contribuțiilor bazate pe risc. În cadrul discuțiilor de la nivelul grupului de lucru ad-hoc, statele membre au salutat prezentarea din partea Comisiei ca fiind un prim pas în analizarea efectelor EDIS asupra pieței unice, punând însă sub semnul întrebării ipotezele pe care se bazează analiza, în special faptul că, în scopul simulării, a fost luat în calcul nivelul-țintă minim de 0,8 % din depozitele acoperite, astfel cum este prevăzut în Directiva privind schemele de garantare a depozitelor, și nu nivelul real de finanțare, care în unele state membre este peste nivelul-țintă minim. În plus, mai multe state membre au solicitat ca lucrările de analiză viitoare să se axeze pe impactul EDIS asupra pieței unice în ansamblu, și nu pe impactul acestuia asupra fiecăruia din statele membre care nu fac parte din uniunea bancară. Câteva state membre au solicitat, de asemenea, analizarea efectelor diferitor opțiuni de proiectare a EDIS asupra pieței unice, precum și completarea analizei deficitelor de lichiditate cu analiza pierderilor. În urma planului convenit la reuniunea din luna iulie a grupului de lucru ad-hoc, Comisia a prezentat, de asemenea, planuri pentru partea calitativă a analizei.

- **Contribuția la dezbaterile cu privire la foaia de parcurs pentru începerea dezbaterilor politice referitoare la EDIS**

37. Grupul de lucru ad-hoc a discutat pe marginea unui document neoficial al Președinției care compara toate cele trei modele de sprijin sub formă de lichidități analizate până în prezent în cadrul grupului de lucru ad-hoc: faza de reasigurare, astfel cum figurează în comunicarea Comisiei din octombrie 2017, creditarea obligatorie, astfel cum a fost prezentată de președinția bulgară, și modelul hibrid, astfel cum a fost prezentat de președinția austriacă. Documentul neoficial a oferit, de asemenea, indicații privind o posibilă cale de urmat și evoluția fiecărui model. Raportul fusese solicitat de președintele Comitetului economic și financiar/Grupul de lucru pentru Eurogrup ca o contribuție la „dezbaterile privind foaia de parcurs pentru începerea dezbaterilor politice referitoare la EDIS” și ca o continuare a summitului zonei euro din iunie 2018.

38. Este demn de remarcat faptul că cele trei modele au în comun o serie de elemente. Printre acestea se numără cerința ca SGD naționale să-și epuizeze mai întâi fondurile la nivel național (până la valoarea stabilită în conformitate cu traiectoria de finanțare) înainte de a putea solicita sprijin sub formă de lichidități. Accesul la sprijin sub formă de lichidități este condiționat și de respectarea cadrului juridic aplicabil, în timp ce perioada de rambursare face obiectul unei monitorizări regulate.
39. Mai multe concluzii principale au reieșit din documentul neoficial. Deși cele trei modele sunt distincte din punct de vedere conceptual, principalele diferențe dintre aspectele economice ale acestora decurg din stabilirea parametrilor. Alocarea de fonduri între nivelul național și cel european și/sau stabilirea de plafoane determină în mare măsură caracterul modelului. În ceea ce privește aspectele operaționale și efectele asupra încrederii deponenților, disponibilitatea fondurilor la un nivel central ar spori soliditatea în cazul unui eveniment de plată, fapt recunoscut de mai multe state membre. Cu toate acestea, un astfel de fond central ar putea implica costuri operaționale și de implementare mai ridicate decât creditarea obligatorie în cadrul unei rețele de SGD naționale. Cele trei modele diferă în ceea ce privește potențialul lor de a evolua în direcția partajării pierderilor, lucru care poate fi mai ușor de pus în aplicare în cazul modelelor care presupun existența unui fond la nivel central. Dezbaterile din cadrul grupului de lucru ad-hoc nu au inclus totuși o analiză aprofundată a evoluției în direcția partajării pierderilor.
40. Compararea modelelor de sprijin sub formă de lichidități în cadrul EDIS a fost discutată în cadrul Grupului de lucru pentru Eurogrup+ din 25 octombrie și în cadrul Eurogrupului+ din 5 noiembrie, dar nu s-au înregistrat progrese cu privire la proiectarea EDIS în urma dezbaterilor respective.

III. MONITORIZAREA PROGRESSELOR REALIZATE ÎN LEGĂTURĂ CU MĂSURILE DE REDUCERE A RISCURILOR DIN CADRUL FOII DE PARCURS A ECOFIN DIN 2016

A) PACHETUL BANCAR

41. La 23 noiembrie 2016, Comisia a prezentat un pachet legislativ privind măsuri de reducere a riscurilor („pachetul MRR” sau „propunerile MRR”), care cuprinde următoarele 5 propuneri de modificare a legislației existente:

- un proiect de regulament de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 („CRR”) în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari, raportarea și cerințele de publicare a informațiilor („propunerea CRR”);
- un proiect de directivă de modificare a Directivei 2013/36/UE („CRD”) în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului („propunerea CRD”);
- un proiect de directivă de modificare a Directivei 2014/59/UE („BRRD”) și a altor directive în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții („propunerea BRRD”);
- un proiect de directivă de modificare a BRRD în ceea ce privește rangul instrumentelor de datorie negarantate în ierarhia creanțelor în caz de insolvență („propunerea privind ierarhia creditorilor băncilor”);

- un proiect de regulament de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 („RMUR”) în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții („propunerea RMUR”).

42. La 25 octombrie 2017, Consiliul și Parlamentul European au ajuns la un acord politic cu privire la două elemente ale pachetului care au fost supuse procedurii accelerate: proiectul de directivă de modificare a BRRD în ceea ce privește rangul instrumentelor de datorie negarantate în ierarhia creanțelor în caz de insolvență și proiectul de regulament privind măsurile tranzitorii pentru IFRS 9 și expunerile mari.
43. Consiliul a ajuns la o abordare generală cu privire la restul propunerilor legislative din pachet în cadrul reuniunii ECOFIN din 25 mai 2018.
44. Parlamentul European și-a adoptat mandatul politic privind „propunerile MRR” în cadrul perioadei sale de sesiune din iunie 2018. Primul trilog cu Parlamentul a început la 11 iulie.
45. Ultimele triloguri cu privire la pachetul bancar au avut loc la 21 și 22 noiembrie.
46. Consiliul ECOFIN va fi invitat să aprobe rezultatele trilogurilor în cadrul reuniunii sale din 4 decembrie.

B) MĂSURILE VIZÂND ABORDAREA CREDITELOR NEPERFORMANTE

47. Ca răspuns la solicitarea de către Consiliu a unor măsuri suplimentare pentru soluționarea problemei creditelor neperformante în UE, astfel cum este formulată în planul său de acțiune din iulie 2017 pentru abordarea creditelor neperformante în Europa, Comisia a propus, în martie 2018, un pachet de măsuri pentru soluționarea chestiunilor legate de creditele neperformante, care include:

- un proiect de regulament de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante în cazul împrumuturilor nou-acordate care devin neperformante („propunerea privind mecanismul de protecție prudențial pentru creditele neperformante”). Această măsură va determina băncile să creeze o rezervă de fonduri destinată acoperirii riscurilor aferente viitoarelor credite neperformante;
- un proiect de directivă privind administratorii de credite, cumpărătorii de credite și recuperarea garanțiilor reale. Această măsură urmărește să ofere băncilor un mecanism eficient de recuperare prin proceduri extrajudiciare a valorii creditelor garantate și să încurajeze dezvoltarea piețelor secundare în cadrul cărora băncile să își poată vinde creditele neperformante unor investitori și să poată face apel la administratori de credite specializați;
- un document de lucru al serviciilor Comisiei care cuprinde un proiect privind constituirea societăților naționale de administrare a investițiilor (SAI). Documentul oferă autorităților naționale orientări fără caracter obligatoriu privind modul în care acestea pot constitui SAI care să se ocupe de creditele neperformante.

48. Grupul de lucru pentru servicii financiare a început discuțiile referitoare la elementele legislative ale pachetului privind creditele neperformante la 20 aprilie 2018.
49. În ceea ce privește propunerea privind mecanismul de protecție prudențial pentru creditele neperformante, președinția austriacă a continuat discuțiile începute în timpul președinției bulgare. Statele membre au convenit asupra unei abordări generale cu privire la această propunere la 31 octombrie 2018 (ST 13570/18). Negocierile cu Parlamentul European ar trebui să înceapă imediat după adoptarea mandatului politic al Parlamentului.
50. Propunerea de directivă a Comisiei este încă în curs de dezbateră în cadrul grupului de lucru al Consiliului. Statele membre au exprimat un oarecare sprijin pentru instituirea la nivelul UE a mecanismului accelerat de executare silită extrajudiciară pentru recuperarea garanțiilor reale; cu toate acestea sunt necesare în continuare lucrări suplimentare în care să fie implicați experți judiciari.
51. În ceea ce privește dezvoltarea piețelor secundare pentru vânzarea și cumpărarea de credite, inclusiv credite neperformante, și încurajarea administrării creditelor la nivel transfrontalier, majoritatea statelor membre s-au exprimat în favoarea propunerii Comisiei. Președinția austriacă intenționează să avanseze cât mai mult posibil cu privire la această parte a directivei, astfel încât până la sfârșitul anului să se ajungă la o abordare generală parțială.

C) MONITORIZAREA PROGRESSELOR REALIZATE ÎN LEGĂTURĂ CU ALTE MĂSURI

În paralel cu discuțiile referitoare la propunerea privind EDIS, grupul de lucru ad-hoc a monitorizat, în conformitate cu mandatul său, lucrările privind alte măsuri care vizează consolidarea uniunii bancare:

- în cadrul reuniunilor acestuia din 17 septembrie și 12 octombrie, Președinția a prezentat stadiul lucrărilor privind pachetul bancar;
- în cadrul reuniunii din 12 octombrie, Președinția a invitat Comisia să prezinte grupului de lucru informații actualizate despre lucrările referitoare la „directiva privind insolvența”²; miniștrii de justiție au reușit să ajungă la un acord asupra unei abordări generale parțiale referitoare la „directiva privind insolvența” în cadrul reuniunii Consiliului din 4 iunie;
- în sfârșit, grupul de lucru ad-hoc a fost informat despre stadiul discuțiilor desfășurate în cadrul Comitetului pentru servicii financiare cu privire la indicatorii pentru măsurarea progreselor realizate în legătură cu reducerea riscurilor în contextul introducerii mecanismului comun de sprijin bugetar pentru Fondul unic de rezoluție (FUR) înainte de încheierea perioadei de tranziție, astfel cum s-a solicitat în scrisoarea președintelui Centeno din 25 iunie 2018 adresată președintelui Tusk.

² Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrele de restructurare preventivă, a doua șansă și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei 2012/30/UE.

IV. CONCLUZII

Președinția austriacă invită Consiliul să ia act de prezentul raport, în vederea avansării lucrărilor.

Președinția română este invitată să valorifice progresele înregistrate până la preluarea mandatului său și să continue să depună eforturi în vederea consolidării uniunii bancare, pe baza diferitelor direcții de lucru convenite în foaia de parcurs din iunie 2016.
